

Zaterdag

Achter de rug lag een week
waarin werd geboren, gestorven,
gelachen, gehuild met geluid,
waarin werd gezongen en niemand het hoorde.

Neerslachtige regen op ramen
en wind uit het westen
joegen de woelende mensen
de straatstenen op.

De benen bewogen.
Ze sloegen met knikkende knieën
en tassen vol kleren
bang op de vlucht.

Een vrouw droeg een vrucht ongeboren.
De parachutisten, ze landden.
Een nietsvermoedende vader
vocht met zijn makkers aan zee.

Ze namen de spade.
Ze groeven de greppels,
de loopgraven uit.
Aan het eind van de dag lagen daken

verwoest en verspreid door de stad.
Het duurde nog uren
tot vroeg in de morgen
de rest van de schade verscheen.